

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΠΙΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΣ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΠΗΛΗΝΙΔΑΣ

Εγκριμένον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως ελεύθερον ανάγνωσμα δι' όλα εν γένει τα Σχολεία (1932)
Τιμηδὲν διὰ τοῦ Ἀργυροῦ Μεταλλίου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (1935).

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησίᾳ δραχμαὶ 300 Ἐξέ-
κλινα δραχ. 275. Τρίμηνη δραχ. 150. Τὸ φύλλον δρα. 10
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ (ταχυδρομικαὶ
ἐπιταγαί, τσέκ κτλ.) ἀνωτόμος: «Πῶς τὸ περιο-
δικὸν Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ, ὁδὸς Εὐ-
ριπίδου, 42 — Ἀθήναι».

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ (1879-1941)
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΗΛΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρο-
μαὶ δεχθῶσι τὴν 1ην αὐθαυτοῦ μηνός.
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀριθ. 42, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β' — Τόμος 49ος

Ἀθήναι, 28 Φεβρουαρίου 1942

Ἔτος 64ον — Ἀριθ. 13

Ο ΟΡΦΑΝΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΟΡΛΕΑΝΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

[Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον]

Ὁ πάτερ-Ἰωσήφ ἐξακολούθησε:
— Ξανάπιασα λοιπὸν τὸ φλάουτό
μου. Καὶ — ντρέπουμεν πὺ τὸ μολο-
γῶ — μὲ μεγάλῃ μου εὐχαρίστησιν.

Ἀγαπῶ πολὺ τὴ μου-
σική, καὶ τώρα περισ-
σότερο παρὰ ποτέ. Τὸ
περίεργον εἶναι πὺ θυ-
μοῦμαι ὄλους τοὺς πα-
λιτοὺς σκοποὺς, ὅλα τὰ
κομμάτια πὺ εἰπαίζα
ἐστὶν ἡμῶν δεκαπέντε
χρονῶν παιδί. Ἔτσι
μύδρεσα νὰ μάθω καὶ
τὰ παιδιὰ μου νὰ χο-
ρεύουν. Πρόσεξε ὅμως,
καλέ μου Φίλιππε, μὴν
πῆς σὲ κανένα ὄσα σου
εἶπα. Φοδῶμαι μάλι-
στα μήπως ὁ Πανιερώ-
τατος ἔμαθε τίποτα καὶ
μὲ προσκαλεῖ γιὰ νὰ
μοῦ κάμῃ παρατηρή-
σεις. Γι' αὐτὸ δὲν κοι-
μήθηκα ἀπόψε. Τί νὰ
τοῦ πῶ; πῶς νὰ δι-
καιολογηθῶ; Θέ μου!

— ὦ, πάτερ-Ἰωσήφ,
φώναξε ὁ Φίλιππος,
εἶσατε τόσο καλὸς πὺ
ὁ Πανιερώτατος δὲν
μπορεῖ νὰ σῶς ἐπιπλή-
ξῃ γιὰ τόσο πρᾶγμα!

— Ἐλπίζω, ἐλπίζω,
ἀλλὰ καὶ ἀνησυχῶ. Ἄν ὁ Πανιερώ-
τατος ἔμαθε τίποτα, θὰ νομίξῃ πῶς
δὲν εἶμαι ἀκριβῆς στὰ καθήκοντά
μου. Κι' ὅμως ἐγὼ τὰ κάνω ὅλα,
δὲν παραλείπω κανένα, καὶ δὲν παίζω
φλάουτο παρὰ τὴ νόχια μὲ κλειστά
παράθυρα, ἢ τὸ πρωτὶ, πρὶν βγῆ ὁ
ἥλιος, ἐταν ὄλοι οἱ γείτονες κοι-
μοῦνται.

— Ἄν δὲν σῶς ἄκουσε λοιπὸν
κανένα, πῶς μπορεῖ νὰ τὸ ἔμαθε ὁ
Δεσπότης; Ἄς μὴ σῶς βροσανίξῃ
πιὰ αὐτὴ ἡ ἰδέα.

— Ἄς εἶναι, θὰ τὸ ἰδοῦμε...

«ὦ, ὦ, τί ὄμορφα πὺ εἶναι! τί δια-
σκεδιστικά!» (Σελ. 98, στ. α')

Τώρα μοῦ φαίνεται πῶς τὰ παιδιὰ
μου ἐτιμωρήθησαν ἀρκετά. Ἄς τὰ
βγάλω, νὰ τὰ ἰδῶς λίγο, πρὶν ἀρχί-
σουμε τὸ μάθημα. Κι' ἐλπίζω νὰ
εἶναι φρόνιμα.

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια, ὁ πάτερ-Ἰω-
σήφ μπῆκε στὴν κρεββατοκάμαρά
του — ἡ κατοικία πὺ τὴν ἔλεγε
«κελλί» εἶχε δύο δωμάτια — καὶ σὲ

λίγο γῶρσε κρατώντας ἓνα μικρὸ
συρματένιο κλουβί, μακρουλό, πὺ
μέσα εἶχε πολλὰ ποντίκια. Ἄμα τὸ
ἔβαλε πάνω στὸ τραπέζι: τὰ ζώαρια
ἄρχισαν νὰ τρέχουν μὲ πολλὴ ζω-
ρότητα ἀπὸ τὴ μίαν ἀκρὴ τοῦ κλου-
βιοῦ στὴν ἄλλη, μὲ ταυτάνια τοὺς
ὄρθια καὶ μὲ τὰ κόκκινα ματάκια
τοὺς ἀστραφτερά ὄσα ρουμπίνια.

— Ἰδὲς τα! φώναξε
ὁ Φίλιππος μὲ θαυμα-
σμὸ μεγάλο: παίζου
τὴ τυφλομούγα!

— Τὰ κατεργάρικα,
εἶπε ὁ παπᾶς σὲ τόνο
πὺ δὲν εἶδειχνε λιγώ-
τερο θαυμασμὸ. Βλέπω
πῶς ἡ φυλακὴ δὲν τὰ
ἐσωφρόνισε καθόλου.

Ἄξαφνα, ἓνα ποντί-
κι πῆρε μιὰ μικροσκο-
πικὴ σκουπὰ, καμωμέ-
νη ξεπίτηδες ἀπὸ λί-
γες τρίχες ἓνός πιπέ-
λου, καὶ ἄρχισε νὰ
σαρώνῃ γοργὰ τὸ κλου-
βί, σπρώχνοντας τοὺς συντρόφους
τοῦ δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Κι' ἀφοῦ
τελείωσε εὐσυνείδητα τὴν οἰκιακὴ
αὐτὴ ἐργασία, ἔβαλε τὴ σκουπίτσα
στὸν ὄμο του καὶ, τρέχοντας στὰ
δου πεισινὰ του κόβια, πῆγε καὶ τὴν
ἔστησε ὀρθὴ στὴ γωνιά τῆς.

Ἡ Μπαμπανιά σήμερον εἶναι
χαριτωμένη, εἶπε ὁ Φίλιππος, ὦ,
νὰ καὶ ἡ Χιονοῦ μὲ τὸ λερωμένο
φουστάνι! Πόσο φαίνεται στενοχω-
ρημένη!... Πάτερ-Ἰωσήφ, κάμετέ
του, τώρα γυμνάσια. Μονάχα ἓνα λε-
πτὸ. Εἶναι πολὺς καιρὸς πὺ δὲν
τὰ εἶδα νὰ γυμνάζονται...

Ὁ παπᾶς δὲν μύδρεσε νάντισταθῆ
στὸν πειρασμὸ καὶ ἀποφάσισε νὰ ἐ-
πιδείξῃ ὅλα τὰ χαρίσματα τῶν
παιδιῶν του. Ἐκάθησε λοιπὸν
μπροστὰ στὸ τραπέζι, καὶ μὲ καθα-
ρὴ φωνὴ ἔδωσε τὰ παραγγέλματα:
— Στοιχηθὲν ἐπὶ δεξιὰ!... Στοι-

Ο γαϊδαρέλος δεν καταλάβαινε. Τι έσημαιναν αυτά να τρέξιματα, που τον ανάγκαζε να κάνει ο κύριός του, χωρίς φόρτωμα και χωρίς σκοπό; Τον διασκεδάζαν όμως σαν παιχνίδι κι έτρεχε ως που κουραζόταν.

Την Κυριακή, ήταν πήγαν στην πόλη, κάτι κατάλαβε. Γιατί είδε εκεί μαζεμένα όλα τα γαϊδούρια της ηλικίας του, από το περιχώρο, με τους καβαλλάρηδες τους, που έμπαιναν στη γραμμή, έπαιρναν αριθμό κι έτοιμάζονταν βέβαια κάτι να κάμουν. Αλλά τι άλλο παρό να τρέξουν, μπροστά στον άπειρο κόσμο που τριγύριζε το στίβο;

«Α, εγώ δεν τρέχω! είπα μέσα του ο Ίβανμπέτης. Δεν μ' άρθεσι να κάνω ό,τι κάνουν κι' οι άλλοι. Κι' ο αγαπητός μου Τιμος ως λέη...» Έτσι, όταν δόθηκε το σύνθημα κι' όλα τα γαϊδούρια ξεκίνησαν, έφυγαν σά σαίτες, ο Κεφάλας έμεινε στη θέση του! Από το πολύ το τρέξιμο, άλλα έπαφταν, άλλα έφαιναν τους καβαλλάρηδες τους, και πάντα το ένα προσπερνούσε το άλλο. Ο Κεφάλας τίποτα, εκεί, άκίνητος!

Φαντασθήτε την άπελπισία του Τιμου. Πάει το βραβείο, πάνε οι χίλιες δραχμές, πάει η δόξα! Του κάκου μιλούσε του γαϊδαρέλλου του, του κάκου τον παρακαλούσε η τον φοβόριζε. Ο Ίβανμπέτης δεν άκουγε. Κι' επειδή δεν ήθελε και να τον χτυπήσει με το καμτσίκι—όπως του φώναζαν πολλοί από το πλήθος, «βάρ' του!... δός του!»—ο Τιμος άπελπίστηκε στην έντέλεια κι' έτοιμαζόταν να ξεκαβαλλικήσει και να τραβήξει το πεισματάτικο ζώο του έξω από το στίβο, ντροπιασμένος.

«Άξαφνα όμως, ανέλπιστα, τα πράγματα άλλαξαν.

(Το τέλος στο επόμενο)

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Η ΓΙΑΓΙΑ

Η γιαγιά είχε πάει να μαζέψει δειρα. Στο Ριρή είπαν πως πήγε για λίγο στην έπαρχία. Όμως η μαμά έβαλε μαύρα ρούχα κι' ή γραβάτες του μπαμπά ήταν κι' αυτές μαυρες. Και τα πρόσωπα όλων ήταν σαν πιδό κίτρινα και πιδό σοβαρά. Η θεία Ζηνοβία μας έπαιρε και τους δυο περιπάτο. Πηγαίναμε στο μεγάλο κήπο με τα συρμάτινα κλουδιά και τις λίμνες. Εκεί άνοιξε μιά έφημερίδα στο μπάγκο και καθόταν. Έστερα έβγαζε ένα κουβάρι μαλλί κι' έπλεκε.

Κάποτε ο Ριρής με ρωτούσε για τη γιαγιά. «Αχ! να μπορούσε να πάη κανείς εκεί. Μά δεν ξέραμε.» Έπειτα χρειάζονταν και χρήματα.

Μιά μέρα ο Ριρής μου είπε:

— Κάπου έχω διαβάσει πως οι άνθρωποι συνεννοούνται μεταξύ τους και με πουλιά. Τι λές, δοκιμάζουμε;

— Κι' εγώ το έχω διαβάσει, άπάντησα. Μά ίσως;

— Νά, μου λέει. Θα γράψουμε ένα γράμμα και θα το δέσουμε στο λαιμό της καρδερίνας που έχουμε στο σπίτι. Κείνη θα πάει στη γιαγιά, κι' έτσι θα πάρη το γράμμα μας.

«Άλήθεια... Η ιδέα του Ριρή ήταν περίφημη. Πήγαμε στο γραφείο του μπαμπά και γράψαμε ένα γράμμα: «Σεβαστή μας γιαγιά, Σου γράφουμε κι' οι δυο μαζί. Θέλουμε να μάς ειδοποιήσης τότε θα έρθημε πάλι κοντά μας, γιατί εσα λείπεις,

κανείς δε μάς λέει ιστορίες και παραμύθια. Τις νύχτες μάς πηγαίνει στο κρεβάτι μας ή θεία Ζηνοβία, χωρίς να μάς πη κάτι, όπως έκανες εσύ... Μην άργήσης, γιαγιά...». Γράψαμε τα ονόματά μας από κάτω, και κάναμε το γράμμα ένα μικρό

ΠΑΡΑΚΑΛΩ

τους αγαπητούς μου συνδρομητές, να μην περιμένουν να τελειώση η Έξαμηνία, παρά όσοι μπορούν, να μου στείλουν ή να μου φέρουν από τώρα το συμπλήρωμα της συνδρομής τους, δρ. 200 αν ανανέωσαν ή γράφτηκαν για το 1942 με 300, και δρ. 250 αν ανανέωσαν ή γράφτηκαν με 250. Γιατί καθώς εδηλώσα, ή έτησια συνδρομή είναι τώρα δρ. 500. Τα μεγάλα κι' ολοένα μεγαλύτερα έξοδα που αντιμετώπιζει η έκδοσή μου, με ανάγκασαν να την αύξησω, και θα εύκολύνουν πολύ το εί πέρ ποτε δύσκολο έργο μου όσοι θακούσουν την παράκλησή μου και θα καταβάλουν το συμπλήρωμα το γρηγορότερο.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΠΑΝ. ΔΗΜ. ΣΕΦ.

ρολό. Έστερα, κρυφά-κρυφά, πήραμε το κλουδί και πήγαμε στη βεράντα του κήπου.

Ο Ριρής, σαν πιδό μεγάλος, ανέλαβε να δέση το χαρτάκι στο λαιμό του πουλιού. Μά ξαφνικά άνοιξε ή τζαμμένα πόρτα και παρουσιάζεται ή μαμά. Τα χέρια του Ριρή μαρμάρωσαν. Κι' ή καρδερίνα πέταξε ελεύθρη στον κήπο. Το γράμμα μας έπεσε στις πλάκες και σχεδόν ξεδιπλώθηκε.

Στην αρχή ή μαμά έδανε τις φωνές. Έστερα διάβασε το χαρτί. Σήκωσε τα μάτια της και μάς κοίταξε ξαφνιασμένη. Κι' αυτή είναι ή πρώτη φορά που δε φάγαμε, γι' άταξία και ζημιά. Ξόλο της χρονιάς μας...

«Απ' το «Σπίτι με τις καλές άναμνήσεις» ΜΑΡΑΝΤΟΣ

ΑΠΟ ΣΤΟΜΑ ΣΕ ΣΤΟΜΑ

ΘΕΛΕΙ ΤΑ, ΚΟΥΜΠΑΡΑ ΜΟΥ...

Κάποια φτωχονοικοκυρά είχε κάνει νονά στο παιδί της μιά πλούσια κυρία.

«Κείνη, με το να είναι τοιγγούνα, σαν της το βάφτισε του έβαλε τα πιδό φτωχικά φωτίκια.

Από τότε, δες λίγες φορές της πήγαν το βαφτιστήρι σπίτι της, δεν του έδωσε ούτε ένα πράσινο φύλλο.

Σαν διπλοχρόνισε το παιδάκι, ή μάνα του, που δεν είχε να του άγοράση καπούτσι, το πήγε στη νονά του, μήπως εκείνη, βλέποντάς το ευπόλητο, το λυπότανε και άποφάσισε να του τ' πάρη. Μή θέλοντας όμως να φανη πως τ' ζητιανεύει της είπε:

— Ν'άκούσης, κουμπάρα μου, το ζαλιάρικο το βαφτιστήρι σου, σαν κτυπάει το πάτωμα με τα ευπόλυτα ποδαράκια του, τί λογάρια λέει όλοένα τραγουδιστά: «Παπουκάκια τη νονά, παπουκάκια τη νονά».

Κι' εδω πρόσθεσε γελαστά ή φτωχομάνα.

— Θέλει τα, κουμπάρα μου, θέλει τα, πάρτου τα να του φύγη ο καυμός. Ακόμη με το να του τ' άγοράσης θα του κάνει και ένα άλλο καλό. Θα το παραφυλάξης σ' όλη του τη ζωή από σκοντάματα. Πιστεύω ν' άκουσες αυτό που λένε οι παλιοί άνθρωποι, πως τα πρώτα παπούτσια που θα φορέση το παιδί πρέπει να είναι δώρο του νονού ή της νονάς γιατί άλλουως θα σκοντάφη ως πιδό να πεθάνη.

«Άγνωστο όμως τί έκαμε ή νονά.

ΜΟΥΜΟΥΣ, Ο ΓΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΝΤΕΣΣΑΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ υπό Μ. ΒΕΔΟΛΛΙΕΡΕ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

— Πρέπει λοιπόν να γνωρίζης, έξακολούθησε ο κύρ - Μαθιός, πως ένας είναι ο άφέντης εδω μέσα, ο πανίσχυρος, που βασιλεύει σαν όπέρτατος άρχοντας, που όλοι υπακούουν στις ιδιοτροπίες του και προλαμβάνουν τις έπιθυμίες του, ένας και μόνος κι' αυτός είναι ένας γάτος. «Αν θέλεις λοιπόν να πης μπροστά, πρέπει να βάλης τα δυνατά σου να πιάσης φίλιες με τον Μουμού.» Αν κερδίσης τη συμπάθεια του Μουμού, κι' είσαι βέβαιος πως θα κερδίσης τη συμπάθεια και της κυρά Γαβριέλλας και της κυρίας κοντέσσας.

— Ο γάτος θα γίνη φίλος μου κι' εγώ θα γίνω φίλος του γάτου, εδηλώσε ο Σβούρας μ' άυτοπεποίθηση.

Κι' αλήθεια, από εκείνη την ήμερα άρχισε να κάνει στο Μουμού τόσα χάδια και περιποιήσεις, ώστε ο γάτος, που από φυσικό του ήταν πολύ επιφυλακτικός και καχύποπτος έπηρε από καλό μάτι τον καινούργιο διηρητάκο. Στο τέλος του άφοσιώθηκε πραγματικά, τον έτρεχε παντού από πίσω, καθόταν στην άγκαλιά του και έκανε μαζί του κάθε λογής παιχνίδια. Σε λίγο, παιδί και γάτος, είχαν γίνει φίλοι άχώριστοι, τόσο που ή κυρά Γαβριέλλα άρχισε τ' άηλεύη σχεδόν τον Σβούρα. Ο κύρ-Μαθιός όμως, που είχε άλλα στο μυαλό του, έτριβε τα χέρια του από εύχαρίστηση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'

«Όπου ο κύρ - Μαθιός ζητεί από τον Σβούρα την πληρωμή για τις εδεργασίες του

Θα είχε περάσει ένας μήνας επάνω-κάτω από τότε που ο Σβούρας εγκαταστάθηκε στο μέγαρο της κοντέσσας. Είχε πιά συνηθίσει και τα καινούργια του όρατα φορέματα και τις δουλειές του σπιτιού, και δέτ έκανε πιά ούτε ζημιές ούτε άτζαμοσύνες. Απεναντίας είχε γίνει το δεξί χέρι του μάγειρα και όλο το ύπηρετικό προσωπικό του έδειχνε μεγάλη συμπάθεια.

Το μεγαλύτερο όμως ενδιαφέρον,

τη μεγαλύτερη άγάπη και την μεγαλύτερη καλωσύνη στο μικρό ύπηρετάκο έδειχνε ο κύρ-Μαθιός. Ο Νικολάκης τ'όδελε αυτό και το άναγνώριζε κι' ένοιωθε την πιδό βαθειά εδγνωμοσύνη για τον προστάτη του.

— Πόσα δεν σάς χρωστάω, του έλεγε κάθε τόσο. «Αν δεν είσαστε σεις, θα γύριζα άκόμη ευπόλητος και νησιτικός στους δρόμους. Χάρης σε σάς έχω το ζεστό μου τ'ο φαί, το καθαρό μου κρεβάτι, την όραία μου θέση. Πως θα σάς τ'ο ξεπληρώσω;

— Έννοια σου, Σβούρα, του έλεγε ο κύρ Μαθιός, άφου αισθάνεσαι τόσο βαθειά το χρέος σου, θάρρη μιά μέρα που θα καταλάβης πως είναι ή κατάλληλη περίσταση να τ'ο ξοφλήσης. Για την όρα κοίταξε να κάνης καλά τη δουλειά σου.

Έτσι περνούσαν οι μέρες, ώσπου ένα πρωί ήρθε ένα γράμμα της κοντέσσας για την κυρά-Γαβριέλλα. Τη ρωτούσε πρώτα απ' όλα για την όγεια του αγαπημένου της Μουμού, και ύστερα της έλεγε ότι το πιδό της άδελφής της είχε γίνει τώρα έντελώς καλά, ότι ή παρουσία της εκεί ήταν πιά περιττή, και ότι με μεγάλη της χαρά θα γύριζε πίσω στο αγαπημένο της σπίτι.

Το πρώτο που έκανε ή κυρά - Γαβριέλλα ήταν να τρέξη στον κύρ Μαθιό με το γράμμα στα χέρια.

— Έρχεται ή κυρία κοντέσσα! Η κυρία κοντέσσα έρχεται! του φώναζε γεμάτη χαρά.

«Πριν φθάση εδω ή κυρία κοντέσσα, πρέπει να φύγη από τη μέση ο γάτος!» σκέφθηκε εθδός ο κύρ Μαθιός. Μά κρύβοντας βαθειά μέσ' τη καρδιά του τις καταχθόνιες σκέψεις του, προσποιήθηκε τον χαρούμενο και τον ένθουσιασμένο, τόσο που ή αγαθή κυρά Γαβριέλλα συγκινήθηκε.

Μόλις όμως ή γριά καμαριέρα έ-

φυγε για να γυρίση στο δωμάτιό της, ο σκόνόμας σηκώθηκε όρθος και άρχισε να βηματίζει πέρα δώθε νευρικά.

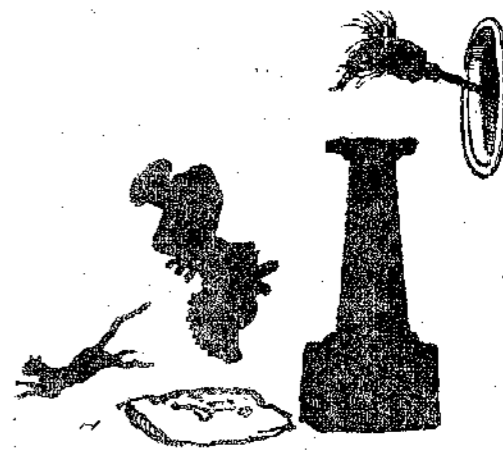
«Ήρθε ή στιγμή, έλεγε μέσα του. «Η τώρα ή ποτέ! Αν δεν ξεπαστρέψω το γάτο πριν έρθη ή κοντέσσα, έχασα για πάντα την εύκαιρία. Για να ιδούμε, ο σπόρος που έσπειρα στον Σβούρα έπιασε; Θα με βοηθήση τώρα όπως πρέπει.»

Και δίχως να χάση καιρό κατέβηκε στην κουζίνα όπου ο Σβούρας καταγινόταν να καθαρίση μύγδαλα, τρώγοντας τότε τότε και κανένα, και με σοβαρό ύφος τον φώναζε επάνω στην κάμαρά του.

Ο μικρός τον άκολούθησε με κάποια άνησυχία. «Ήξερε πως αυτές τις μέρες δεν είχε κάνει τίποτε κακό, αλλά τί θέλεις, τί γυρεύεις; Έτρεμε μήπως χάση την άγάπη και την ύποστήριξη του προστάτη του, και μόλις βρέθηκαν οι δυο τους, κάρφωσε επάνω του τα μάτια του γεμάτα έκεία.

— Έλα δω, Σβούρα, του είπε ο κύρ Μαθιός. Για να σε ιδω. Έπάχινες έψήλωσες, είσαι μιά χαρά. Θυμάσαι σε τί χάλια ήσουν τώρα κι' ένα μήνα που σε βρήκα εδω απ' έξω; Γυμνός, ευπόλητος, πεινασμένος! Κι' όταν σε ρώτησα γιατί κοιτάζεις το σπίτι, μου είπες γιατί φαντάζεσαι πως όσοι ζούν εδω μέσα θα καλάπερνούν. «Ε τί λές; είναι όπως το φανταζόσουν;

— Αχ τί λέτε, κύρ Μαθιέ! Έκα-

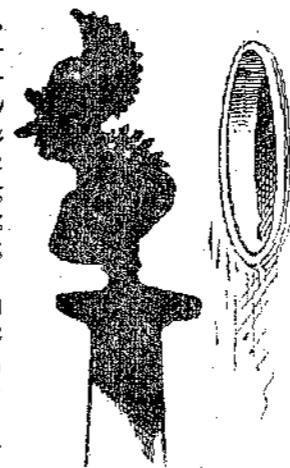

Η πτώσις του Λουδοβίκου ΙΑ'

νε ο Σβούρας. Έκατό, χίλιες φορές καλύτερα είναι. Ούτε στον παράδεισο αν βρισκόμουν δεν θα περνούσα τόσο όραία. Όλοι μ' αγαπούν και με περιποιούνται, κι' εσα για σάς πιά, τί να πω;

(Άπολυθεί)

ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

Ο βασιλιάς Λουδοβίκος ΙΑ'

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΦΕΓΓΑΡΙ

Τις βραδυές που άσημνίο τις λούζει... Και στής λίμνης διαμάντια κολυμπούν...

Αυγερές κοπελιές, για άκου, πως τραγουδάνε!... Λές μ'ην είναι οσιρήνες, που πλανεύουν...

Και γιομίζουν λαχτάρες και πόθους... Όλο εὐχές, που καρδούλες ψιθυρίζουν...

Τις βραδυές, που άσημνίο τις λούζει... Και στής λίμνης διαμάντια κολυμπούν...

Δευκή Καμέλια [B']

ΑΠ' ΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

Τζιά! Τόνομα ενός μικρού βουνίστου χωριού, δυο περσά λίγους μνίσους...

Πότε να πήγαμε; Μά κάποιον ήλιολουμένο πρωινό...

...Θά καθόμαστε σε κάποιο μικρό σπιτάκι, γεμάτο γαλήνη και ξεγνιασιά...

Κάτω του, ο γαρμεός θά χανότανε στους βράχους και στα πεύκα. Κ' εγώ...

Πότε να φύγαμε; Μά κάποιον συννεφιασμένο πρωινό...

Και τα χρόνια κυλούσαν και θάμπωναν τις άναρνήσεις και τις σβήνανε...

Αλέν 'Αριστεύειν [B']

ΠΕΖΟ ΓΡΑΓΟΥΔΙ

Ρώτησα κάποτε ένα γέρο σοφό: — 'Η όμορφιά! Σάν τί άρά γε...

Και μου είπε: — Μ'ε τ' άστέρι, που στή σκοτεινή νυχτιά σ' άπειρο λάμπει...

— Όμως τό φεγγάρι μπορεί να σκιάση τ' άστέρι! φώναξα.

— Είν' ή όμορφιά τής σκέψης αυτή, μίλησ' ό γέροντας ήσυχά.

— Και τότε ό ήλιος, ό ήλιος που με τό φώς του σβένει τό φεγγάρι, τί νάναι;

— Τής ψυχής ή όμορφιά, μ' άποκρίθη.

Δέ ματαμίλησα. Μόν' έσκυφα τό κεφάλι...

Πληγωμένος 'Αετός [A]

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

— Που εὐρίσκειται ή 'Ελλάς, Δαφνομήλη;

— Στήν πέμπτη σελίδα τής Γεωγραφίας, κύριε καθηγητά.

Μάρκος Μπότσαρης

ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Μετέωρα Σκίτσο του Διστ

ΚΑΛΗΘΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

'Αθήναι, 42 οδός Εὐριπίδου τήν 28 Μαρτίου 1942

ΤΟ φυλλάδιο τούτο είναι τό τελευταίο του Φεβρουαρίου. 'Επομένως, με τίς δυσκολίες που άπάντησε ή έκδοσή μου...

Γράφω κ' άλλου, αλλά παρακαλώ κ' εδω έσοτε μισορόν, έσοτε εύκολώνονται, που κάνουν 32 έκτακτικά. Σύμφωνοι;

Ό κ. Φαίδων ευχαρίστησε τό Μάρκο Μπότσαρη για τό ένθουσιώδες γράμμα που τό έστειλε, γυρίζοντας από μία...

Ό Λουδοβίκος — έχω τρία γράμματά του — έπικράθηκε τή δημοτική Βιβλιοθήκη και μου τήν περιγράφη.

Έκτενέστερη και πληρέστερη είναι ή περιγραφή του Χρυσόπτερου 'Αετού. 'Ελποσπάσω μόνο αυτά που γράφει για τή...

Λουδοβίκος, 'Αθηναίο, Συγριανόπουλο κ. ά.

Ό Λευκός Περίγρημ'ος καταγγέλλει ότι πολλά διαπλάσαστρα καπνίζουν. Πρώτο, δεν πιστεύω να είναι «πολλά»...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

κότης, Περασός, Δακρυμένο Χαμόγελο, 'Αρης (δύετος) και Πληγωμένος 'Αετός...

Η Διαπλάσις άσπάζεται τους φίλους της: Θεόδωρο Μαρτίλλο και Φούλαν Οικονόμο (έλαβα, ευχαριστώ) 'Ελένη Δ. Διαπάνη...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

Όρραϊός 'Επιστολάς, που έστειλαν και οι έξής: 'Αλκης Νόμισσος (πολύ μου άρασε τό πρώτο σου γράμμα...

99. 'Ασπής 'Οριζόντιος, άρχαίος ποιητής καθέως μικρόν βαλκανικόν κρότον...

100. Κρυπτογραφικόν 1 2 3 4 5 4=Ιερών. 2 1 4 5 4 1=Προφήτης. 3 4 5 4 =Θεός. 4 1 3 4 =Μουσική. 5 4 1 5 1 =Θεορραφία.

101. 'Επιγραφή Ν Σ Ι Ε Κ Ι Ο Τ Ζ Α Ε Λ Σ Ι Α Φ Ι Ε Ν Ο Ο Φ Ν Ω Τ Ι

Ζητείται ή άνάγνωσις. Καπετάν Σκορπιός

102. Τριπλή 'Αεροσιχίς Τά μέν πρώτα και τά δεύτερα γράμματα των κάτωθι ζητούμενων λέξεων άποτελούν δύο νήσους του Αιγαίου...

103. Γέφυρος δι δε θε δε θε γον δι δε θε θε δι δι θε θε (Παλιός) 'Αφροδίτη

ΛΥΣΕΙΣ των Πνευματικών 'Ασκήσεων των φύλλων 38 και 39

366. Πόρρος (πύρ, ός).—367. Λάιος—368. Ε Υ Λ Η Γ Ο Ν (Ίάγος, ΚΑ Λ Α Ι ΚΑ ΝΝΑΙ, ΑΙΓΥ Π Ε Ρ Α Ν Ο Σ ον, Γαία, οί Α Β Η Σ Σ Υ Ν Ι Α κος, Νατάς).

369. ΣΙΚΑΓΟΝ (Ίάγος, ΚΑ ΝΝΑΙ, ΑΙΓΥ Π Ε Ρ Α Ν Ο Σ ον, Γαία, οί Α Β Η Σ Σ Υ Ν Ι Α κος, Νατάς).—370-376. Το πτερωτόν είναι τό Γ: Γάτος, 'ΑΓγίος, ΤάΓος, ΓαΓαθάς, 'ΑκράΓας, 'ΑναΓαΓός, ΛυκοθΓός.

377. ΠΑΤΡΙΣ (Παχός, 'Αγαθός, Γάφος, Ρυπαρός, 'Ισχυρός, Σιερόν).—378. Μ' όποιον δόσκαλο καθόσης [τέτοια γράμματα θά μάθης]. (μ' ο π, όν δέξ καλώ, καθ' εις ις).

379. Νέφος (ναί, φώς).—380. Μύλος—Ραμύλος.—381. Ι Ο Σ 382. ΑΡΙΣΤΟ-Ι Σ Ι Σ ΜΕΝΗΣ (ρήμα, Ι Α Ν Ο Σ 'Ιστορία, στό-Ι Β Υ Κ Ο Σ μα, Τρίτη, 'Ο-Ι Α Π Ε Τ Ο Σ ράτιος, Μεσσή-Ι Ο Ρ Δ Α Ν Η Σ νη, έμός, νήσ-Ι Ο Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ σα, 'Ηρα).—383. Το πτερωτόν είναι τό Μ: Μάγ-χη, 'ΑΜπως, ΡάΜφος, ΤέΜμα, 'Ι-δρυΜα, 'ΟφθαλΜός, ΣτήνυΜα=ΜΑΡ-ΤΙΟΣ.—384. Μία χελιδόν έαφ ού παις!

385. Μύλος—Ραμύλος.—381. Ι Ο Σ 382. ΑΡΙΣΤΟ-Ι Σ Ι Σ ΜΕΝΗΣ (ρήμα, Ι Α Ν Ο Σ 'Ιστορία, στό-Ι Β Υ Κ Ο Σ μα, Τρίτη, 'Ο-Ι Α Π Ε Τ Ο Σ ράτιος, Μεσσή-Ι Ο Ρ Δ Α Ν Η Σ νη, έμός, νήσ-Ι Ο Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ σα, 'Ηρα).—383. Το πτερωτόν είναι τό Μ: Μάγ-χη, 'ΑΜπως, ΡάΜφος, ΤέΜμα, 'Ι-δρυΜα, 'ΟφθαλΜός, ΣτήνυΜα=ΜΑΡ-ΤΙΟΣ.—384. Μία χελιδόν έαφ ού παις!

385. Μύλος—Ραμύλος.—381. Ι Ο Σ 382. ΑΡΙΣΤΟ-Ι Σ Ι Σ ΜΕΝΗΣ (ρήμα, Ι Α Ν Ο Σ 'Ιστορία, στό-Ι Β Υ Κ Ο Σ μα, Τρίτη, 'Ο-Ι Α Π Ε Τ Ο Σ ράτιος, Μεσσή-Ι Ο Ρ Δ Α Ν Η Σ νη, έμός, νήσ-Ι Ο Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ σα, 'Ηρα).—383. Το πτερωτόν είναι τό Μ: Μάγ-χη, 'ΑΜπως, ΡάΜφος, ΤέΜμα, 'Ι-δρυΜα, 'ΟφθαλΜός, ΣτήνυΜα=ΜΑΡ-ΤΙΟΣ.—384. Μία χελιδόν έαφ ού παις!

385. Μύλος—Ραμύλος.—381. Ι Ο Σ 382. ΑΡΙΣΤΟ-Ι Σ Ι Σ ΜΕΝΗΣ (ρήμα, Ι Α Ν Ο Σ 'Ιστορία, στό-Ι Β Υ Κ Ο Σ μα, Τρίτη, 'Ο-Ι Α Π Ε Τ Ο Σ ράτιος, Μεσσή-Ι Ο Ρ Δ Α Ν Η Σ νη, έμός, νήσ-Ι Ο Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ σα, 'Ηρα).—383. Το πτερωτόν είναι τό Μ: Μάγ-χη, 'ΑΜπως, ΡάΜφος, ΤέΜμα, 'Ι-δρυΜα, 'ΟφθαλΜός, ΣτήνυΜα=ΜΑΡ-ΤΙΟΣ.—384. Μία χελιδόν έαφ ού παις!

385. Μύλος—Ραμύλος.—381. Ι Ο Σ 382. ΑΡΙΣΤΟ-Ι Σ Ι Σ ΜΕΝΗΣ (ρήμα, Ι Α Ν Ο Σ 'Ιστορία, στό-Ι Β Υ Κ Ο Σ μα, Τρίτη, 'Ο-Ι Α Π Ε Τ Ο Σ ράτιος, Μεσσή-Ι Ο Ρ Δ Α Ν Η Σ νη, έμός, νήσ-Ι Ο Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ σα, 'Ηρα).—383. Το πτερωτόν είναι τό Μ: Μάγ-χη, 'ΑΜπως, ΡάΜφος, ΤέΜμα, 'Ι-δρυΜα, 'ΟφθαλΜός, ΣτήνυΜα=ΜΑΡ-ΤΙΟΣ.—384. Μία χελιδόν έαφ ού παις!

385. Μύλος—Ραμύλος.—381. Ι Ο Σ 382. ΑΡΙΣΤΟ-Ι Σ Ι Σ ΜΕΝΗΣ (ρήμα, Ι Α Ν Ο Σ 'Ιστορία, στό-Ι Β Υ Κ Ο Σ μα, Τρίτη, 'Ο-Ι Α Π Ε Τ Ο Σ ράτιος, Μεσσή-Ι Ο Ρ Δ Α Ν Η Σ νη, έμός, νήσ-Ι Ο Υ Δ Ι Α Ν Ο Σ σα, 'Ηρα).—383. Το πτερωτόν είναι τό Μ: Μάγ-χη, 'ΑΜπως, ΡάΜφος, ΤέΜμα, 'Ι-δρυΜα, 'ΟφθαλΜός, ΣτήνυΜα=ΜΑΡ-ΤΙΟΣ.—384. Μία χελιδόν έαφ ού παις!

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Οι νέοι έθροι : Δέν δημοσιεύεται
*Αγγελία μεγαλύτερα των 15 σελών,
καί μόνον μια του καθένος
εις κάθε φύλλον. Τιμολόγιον: *Έως
δέκα το πολύ λέξεις με άλλα στοι-
χεία, 2 δε. ή λέξεις με άλλα, 3 δε.
με παχία και 4 δε. με κεφαλαία.
*Ο κωμικός στίχος δε. 10.

[MA-480]

Σκυριανόπουλου Μηνιαίοι
Διαγωνισμοί Έρωτήματος.
Έγγραφήτηκν συνδρομητές:
Νηράς, Ούρανοκατέβατος, Δάμ-
προς Κατοώνης, Άλκις Μύρας,
Ποντικίκι, Ίδομεεύς, Ψηλο-
ρείτης, Λουδοβίκος, Φοίβος, Ά-
πόλλων, Γεώργιος Κοφινιάς,
Άγοράστηκαν 23 Βραβεία
3ξίας τουλάχιστο 5.000 δραχμ.
Ταχυδρομούνται: ειδοποιη-
τήρια *Απαγορεύονται: από-
μιμήσις.

*Αντιπρόσωπος Διαγωνισμού
[MB-294]: *Άλκις Μύρας.

*Απάντησις στο
ΣΚΥΡΙΑΝΟΒΟΥΛΟ

[MB-431]

Κατά πρώτον θάθελα νάξερα
πού βρήκαν τίτλους εδγα-
νείας και... δουκικά αξιώματα
αί... αγαπητές... ΔΟΥΚΙΣΣΕΣ!
*Ίστερα θάχα νά τους γνωρίσω
δτι το ΔΟΥΚΑΤΟ του ΟΜΠΑΙΓ-
ΚΑΝΤΩ, παραμένει αδιάφορο
πρό των άστυιοτήτων των...
*Γρετέρων... Δουκικών... Με-
γαλειοτήτων!

... Καταγοητευμένος:
ΔΟΥΣ ΟΜΠΑΙΓΚΑΝΤΩ
[MB-432]

Άδγοι ανώτεροι επέβαλαν
ν' αλλάξη τ' ένομά του θ
ούλλογός μας *Γαλάξια Δυνα-
στεία*. Από θώ και πέρα μπαί-
ωντας σά νέα περίοδο ως *ΧΑ-
ΡΑΓΓΗ* με τό σύνθημά της
Έργασια και Χαρά, θά συνε-
χίση τις προσπάθειές τους για
νά φέρη σά πέρας τους σκοπούς.

Σκοποί μας είναι ή άνάπτυ-
ξη διαπλασιακού πνεύματος και
άληθινής φιλίας, με συγκεν-
τρώσεις, γιορτές, δδηγίες — ή
ευχάριστη άσχολία τις έλευθε-
ρες ώρας με άκθρομές, παιχνί-
δια, θέατρο — ή πνευματική ά-
νάπτυξη, με διαγωνισμούς, δμι-
λίες, βιβλιοθήκη, περιοδικά—τό
ξεοπάθωμα — φιλοτελιόμ κλπ.

[MB-433]

ΣΥΛΛΟΓΟΣ *ΑΘΗΝΑΙΟΙ*
Σκυριανόπουλο, εύχαρι-
στούμε για [MB-215]. Περιμέ-
νουμε άπ' όλους συνεργασία για
τό περιοδικό μας. Τους στεί-
λονται εύχαριστούμε.

*Εκικλοφόρηος τό 5ο
φύλλο του περιοδικού μας,
περιέχον ευλεκτοτάτην δλην
και την προκήρυξη του δια-
γωνισμού ΔΕΥΚΩΝ ΔΕΞΕΩΝ.

[MB-434]

ΠΕΡΙΣΚΟΠΙΟ. Για τό σου-
γαδάκι εύχαριστώ πολύ.
ΜΕΛΩΝ ΝΑΓΑΡΧΟΣ

[MB-435]

Τόν περαχθέντα Άλέκο ή...
χαιρωτώ φιλικά, ζητώντας
δλοθέρηως συγγνώμη για την
παρεξήγησιν πού τόσο άδίκως
συνέβη.

ΜΑΥΡΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

[MB-436]

Κεραυνός επέπεσε εις τās
κεφαλάς των κάτωθι: Φι-
λέρημος=Δακαλόπουλος, Κέρ-
βερος=Άδαμόπουλος. Κικέρων
=Κατοούλης, Στοιχειώμενο
δάσος=Καρβούνη, Δαίμων των
Κυμάτων=Άναστασιάδης.

ΠΕΛΑΓΑΣΤΗΣ

ΓΑΓΚΕΙΑ ΧΑΡΑΓΓΗ

ΙΠΠΟΤΗΣ ΤΟΥ ΑΕΡΟΣ

[MB-437]

Μαύος Ίππεά, ή (MB-)
άκατανόητος. Τό ύψηλόν
έπίπεδον του ΠΑΝΕΑΔΗΝΙΟΥ
ΠΟΘΟΥ και βέβαια δέν τό
φθάνης. Άπάντησις σου άργησε
μέν, αλλά δείχνει τά άγά-
αίσθήματα πού τρέφεις προς
τούς παλαιούς σου φίλους.

ΑΝΘΟΠΩΛΙΣ

ΑΘΑΝΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ

[MB-438]

Οί Μπουσραιίει χαιρωτόν
τόν Διαπλασκόσμον.

Μ. Μπότσαρης

Νόσος Μπότσαρης

Διαπλασοπαρέας

[MB-439]

Αγαπημένα Διαπλασόπουλα
ες, εξακόλουθθ άλληλο-
γραφίκαν και άνταλλάγηΜ.Μ.
στικών. Στείλατε: Δημήτριον
Γαβαλλών, Αϊόλου 31, Ηκαλιών
Φάληρον.

ΓΕΛΑΣΤΟΣ ΑΝΤΙΠΑΣΙΑΡΧΟΣ

[MB-440]

Πικραμύδαλο, Άλίκη, άπ'
τή γνωριμία σας υπέρ-
θουσιασμένη.

ΑΝΥΠΟΤΑΧΤΟ

[MB-441]

Αούλλητες... σας δανείζου-
με.
Πόρρος
Γαμβάλης

[MB-442]

Πρωτομάνιοντας εις την κί-
νηση, χαιρωτώ όλους — ες
και άλληλογραφώ.

Μεγάλη Καρδιά

[MB-443]

Κάμεν - Σίλλα, κάπου σά
γνώρισα! Δέχεσαι την...δ-
φηλή μου προσοχή; Ροδω-
βασιλίσα...ταϊράξαι!

Βασιλιάς των Ρόδων

[MB-444]

Προσοχή! Προσοχή!
Διαπλασόπουλα-ς, μακρυνά
άπό κάθε συνεργασία με τους
Πανελλήνιόν Πόθον και
Πόρρον *Αθανάτου Ελλάδος*.

ΜΑΥΡΟΣ ΙΠΠΕΥΣ

[MB-445]

Νέλις, την έξερως την παροι-
μία «καλόμαθε ή γριά στά
ούκα και τρώει και τό συκ-
φύλλα;» Κι' εσύ, καλίμενε μου,
καλόμαθε στά βαφτίσια και
θέλεις τώρα για θικά σου και
τά ξένα.

*Άγνωστη

τόν Άνοιχτοκάβδον

[MB-446]

1ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΑΗΤΟΥ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Τυπογραφικά λάθη

Παράγραφος άπό διήγημα έ-
παρκηκής εφημερίδος:
*Έξαφνικά θ' Ηλλας έκαμφε
και άπλυτον πώς έλύθη εις τό
δραμίτιον.

Τι θέλει νά πη:

Στους λύτες βραβεία 2 δια
κλήρου. 1α) τετραδιάκια Μ.Μ.
15. 2α) δύο δεσμίδες λυσά-
χαρτο.

Συμμετοχή δωρεάν.

Προθεσμία, τέλος Μαΐου.
Άλοισ, Αντίθα Φρόσω Καρόδη,
διά α., Σατωβριάνδου 40,
Ένταυθα.

[MB-447]

Γλυκοβασιλίσα, και τί έκα-
νας, παιδί μου, μετά την
σύγκρουση; (Νευρική παραχή);

*Άλεπουδίτσα

[MB-448]

Ανοιξιάτικες μεταβολές:
Τό «Κουνοπούτης» άντι-
καθίσταται όριστικά με τό
«Ντινος Ζηριώτης».

*Προσωρινή μου δευδύνη-
ση ή MB-180. Σ' αυτήν
στείλατε!

*Αποκλεισμένος στην έπαρ-
χία πεθαίνω άπό πλήξη! Άλ-
ληλογραφώ μ' εσα διαπλασο-
πούλα-ες πλήττειν τό ίδιο τρώ-
μα! Δυό πλήεις πιθανόν ν'
άλληλοεξουδατερωθών (!)

ΝΤΙΝΟΣ ΖΗΡΙΩΤΗΣ

(πρώην Κουνοπούτης)

[MB-449]

Εισπρχόμενος στόν Διαπλασο-
κόσμο, ζητώ άλληλογραφία
με Σίτσα. Άλοισ, Χαράλαμπον
Φλόκον διά Γεώργιον, Ζήνω-
νος 45, Άθηνάς.

Νουτράδαμος

[MB-450]

Δάκρυον. Όρυκτόν σπερμόν.
Δέβροκεται εις την φύσιν
άναμεμιγμένον με ξένας προσμί-
ξεις, διά τούτο παρουσιάζει έ-
ξωτερικάς άνωμοτίας. Μεγάλα
ποσά εξήγονται παρά τό Δαφνί.
Λακεδαιμόνιος, οδία άσομό,
όγιώδης, άκατέργαστος. Συνή-
θως λευκή, καθίσταται έντόνος
έρυθρά εις λεπτάς περιστάσεις.

*Έκ του χημείου

[Διά τās αναλύσεις σας ά-
πευθύνουθε: Τρελλόν Σκοπευτήν,
Γαβριά, Έσο Έτομα].

[MB-451]

Νουτράδαμος, διά τά γενέ-
θλιά σου, χρόνια πολλά
και πάν δ,τι έπιθυμείς.

Σουλαμίτης

[MB-452]

Διαπλασοκόσμο, δεξού έναν
είλικρινή χαιρωτόμν άπό
ένα καινούργιο σου συμπόλιτην.

ΠΙΝΔΑΡΟΣ

[MB-453]

Προσοχή! εισέρχεται εις τόν
Διαπλασοκόσμο ή

Προσηνομάτα

[MB-454]

Λουκή Καμέλια, Ρίφασι,
για τίς ώρατες σας όμιλίες
συγχαρητήρια.

ΖΑΧΑΡΗ

[MB-455]

Δούκα Όμπλιγκαντώ, ά-
σφαλώς σέ θυμώσαι άφοι
πρώτη σου έστειλα τούς χαιρω-
τούς μου. Έξ άλλοι δέν έξ-
χνά τούς έστω και για λίγν
φίλους μου. Μαλάγρης, Βασί-
λισσα Νεφερίτι, με θυμώσαι;

Μανόλια

[MA-456]

Εισπρχόμενη για πρώτη φορά
στον σαλονάκι σας, άλληλο-
γραφώ και άνταλλάξω τετρα-
διάκια με διαπλασοπούλα — ες
άνω των 18 ετών. Στείλτε
πρώτοι. Άλοισ Νίτσον Σκαλοά,
Δημητρακοπούλου 72, Καλλιθέα.

Γαλανόλευγη

[MB-457]

Μπαινονας στη Διαπλασοκόσ-
μω γλυκοχαιρωτά. Δώστε μου
τή φιλική σας, μονάχ' αυτό ζη-
τώ.

Σούζη

[MB-458]

ΝΙΚΗ-ΕΛΠΙΣ
Τάχ' άθριον έσοε! Ήμει-
νον. — Καταπαθόητε στήν
ΝΙΚΗ ΕΛΠΙΔΑ. Τηλ. 54-895.

[MB-459]

Ανοσιόταχο, μία καλή συν-
τροφιά για νά περάση
καιεις ένα εύχάριστο άπόγευμα.
*Άγιε μη στενοχωριέσαι, θά
σταματήθη ή... βροχή. Τους
πανόθεις πού τους είχες; Δέ-
κρινη: Τί κρίμα νά βρήχη! —
Βρογιών Άνοιγγανε, Φιλοσο-
φία ύπό την Βροχή. Ζάχαρη,
με τό καρδιόφιλον έξερεις. Μαύρη
άγορά. (1 Μαρτίου)

ΤΡΕΛΛΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΗΣ

[MB-460]

Αγνοείται τήχη Πολυδεύκους
δ γνωρίζων τι περί αυτού
παρκαλεείται να με πληροφορο-
ρήση και... άμοιφθήσεται.

*Ατρωτός

[MB-421]

Προκηρύσσεται μέγας Ίδραχ-
μος διαγωνισμός Ζωγρα-
φικής. Βραβεία έλευκτά. Προ-
θεσμία δμήνης άπό δημοσιεύ-
σεως. Περιμένω άπό όλους υπο-
στήριξι. Ίδιαίτερος άπό Άρπη,
Πραξιτέλη, Μερανετέ, Περισκό-
πιον, Μουζικόφιδου, Άνγλικά,
Γαλάξια Δυναστεία, Διαπλασο-
παρέα. Και όλως ιδιαίτερος
άπό αγαπητούς Άνοιχτοκάβ-
δους. Δισθθ. Άχαρνών 1416α
Άθηναι (8) διά,

Χρυσανή «Άνοιχτοκάβδων»